

- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, spørges, om bestemmelsen, der i den forbindelse finder anvendelse, i kapitel VII, nr. 48, punkt 7, litra a), i bilaget til direktiv 91/628/EØF, skal forstås således, at varigheden af søtransport i direkte rutetrafik mellem et geografisk punkt i Fællesskabet og et geografisk punkt beliggende i et tredjeland ved hjælp af køretøjer, som er lastet på et skib, uden at dyrene aflæsses, er uden betydning, hvis dyrene bliver regelmæssigt fodret og vandet, og om der i et sådant tilfælde straks efter aflæsningen af lastbilen i bestemmelseshavnen begynder et yderligere tidsrum for lastbiltransport på 29 timer.
- 4) Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende, spørges, om artikel 5, afsnit A, stk. 2, litra d), nr. ii), første led, i direktiv 91/628/EØF skal forstås således, at det personale, der varetager transporten, skal anføre i ruteplanen, hvornår de transporterede dyr er blevet fodret og vandet under skibstransporten, og at en forududfyldt, maskinskreven erklæring om, at »dyrene under transporten er blevet fodret og vandet om aftenen og morgenen, midt på dagen og om aftenen og morgenen«, ikke opfylder kravene i direktiv 91/628/EØF, med den retsvirkning at retten til eksportrestitution fortabes, når de foranstaltninger, der reelt er truffet med henblik på at passe på dyrene, ikke er anført, såfremt det ikke lykkes at fremlægge det nødvendige bevis på anden måde.

⁽¹⁾ EFT L 82, s. 19.

⁽²⁾ EFT L 340, s. 17.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Tyskland) den 19. maj 2006 — Mehmet Soysal, Cengiz Salkim og Ibrahim Savatli mod Forbundsrepublikken Tyskland, adciterede: Bundesagentur für Arbeit

(Sag C-228/06)

(2006/C 190/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Tyskland).

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Mehmet Soysal, Cengiz Salkim og Ibrahim Savatli.

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland, adciterede: Bundesagentur für Arbeit.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 41, stk. 1, i tillægsprotokollen af 23. november 1970 ⁽¹⁾ til aftalen om en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet fortolkes således, at der må antages at foreligge en begrænsning af den frie udveksling af tjenesteydelser, såfremt det i henhold til § 4, stk. 1 og § 6 i AufenthaltG af 30. juli 2004 og artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 539/2001 ⁽²⁾, kræves, at en tyrkisk statsborger, der er ansat i en tyrkisk virksomhed inden for international transport som chauffør af en lastvogn, der er registreret i Tyskland, skal være i besiddelse af et Schengen-visum for at kunne indrejse i Tyskland, mens han på tidspunktet for tillægsprotokollens ikrafttræden visumfrit kunne indrejse i Forbundsrepublikken Tyskland?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, skal artikel 41, stk. 1, i tillægsprotokollen da fortolkes således, at de i spørgsmål 1) nævnte tyrkiske statsborgere ikke skal have visum for at kunne indrejse i Tyskland?

⁽¹⁾ EFT L 293, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 81, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 22. maj 2006 — Sunshine Deutschland Handelsgesellschaft mbH mod Hauptzollamt Kiel

(Sag C-229/06)

(2006/C 190/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sunshine Deutschland Handelsgesellschaft mbH.

Sagsøgt: Hauptzollamt Kiel.